

Klachtencommissie Fivoor

[Locatie Fivoor]

Beslissing d.d. 12 oktober 2023 inzake de klacht tegen de beslissing tot het verlenen van verplichte zorg in de vorm van het insluiten in een separeerverblijf.

Beoordeling

Gelet op de ingebrachte stukken en gehoord de toelichtingen op de zitting is de commissie tot de volgende beoordeling gekomen.

De commissie stelt het volgende voorop.

Klager is, in het kader van een voorwaardelijke veroordeling, met een artikel 14a Wetboek van Strafrecht (WvSr) voor twaalf maanden opgenomen bij [locatie Fivoor].

Klager is bij [locatie Fivoor] aangemeld voor verdere resocialisatie en het vervolg van de behandeling binnen een lager beveiligingsniveau.

Het klaagschrift van klager ziet toe op twee klachten.

(...)

De tweede klacht is een klacht in de zin van artikel 10:3 Wvvgz, en richt zich tegen de onnodige en onduidelijke separatie. Ten aanzien van deze klacht stelt de commissie het volgende voorop.

Uit de stukken en wat er ter zitting is gezegd blijkt dat klager het niet eens is met de opgelegde separatie van [locatie Fivoor]. Klager meent in contact te zijn gebleven met het behandelingsteam en dat er een minder ingrijpende oplossing mogelijk was, namelijk naar zijn kamer gaan. Daarnaast stelt klager dat het behandelingsteam niet naar klager heeft gecommuniceerd dat hij naar de separeerruimte werd gebracht.

Verweerder stelt dat de separatie noodzakelijk was, omdat klager niet meer in contact was en dreigde zijn kamer kapot te maken. Verweerder stelt dat klager een gevaar was voor zichzelf en voor anderen. De commissie is van oordeel dat er in crisissituaties gehandeld dient te worden naar redelijke bevindingen. Het is mogelijk om zonder uitgereikte rechtsgrondslag te handelen, mits deze grondslag achteraf wel wordt uitgereikt. In dit geval is er achteraf geen crisismaatregel afgegeven aan klager. Naar het oordeel van de commissie is er niet conform de richtlijnen gehandeld bij de separatie van klager, daar er geen crisismaatregel is uitgereikt aan klager.

Alles overziend komt de commissie wat betreft de tweede klacht tot de volgende beslissing.

De commissie stelt vast dat er geen crisismaatregel is uitgereikt aan klager na het uitvoeren van de separatiemaatregel.

De commissie is derhalve van oordeel dat het tweede klachtonderdeel op formele gronden gegrond is. Nu de klacht op formele gronden gegrond is, komt de commissie niet meer toe aan de inhoudelijke toets.

Schadevergoeding

Ten aanzien van het verzoek tot schadevergoeding overweegt de commissie als volgt.

(...)

Het tweede klachtonderdeel valt onder de reikwijdte van de Wvvgz. De klacht is door de commissie op formele gronden gegrond verklaard. Het betreft hier het niet uitreiken van een zogenaamde art. 8:9-brief. De commissie acht een billijke schadevergoeding van €25,00 gepast.

Beslissing

Gelet op het bovenstaande verklaart de commissie beide klachten op formele gronden gegrond. De commissie adviseert de Raad van Bestuur aan klager een schadevergoeding toe te kennen ten bedrage van €25,00.